

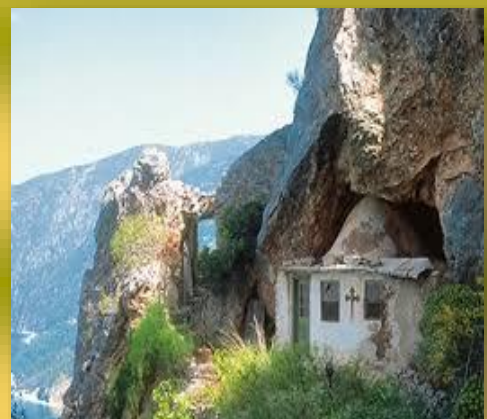
**«Буде
шлях вам
сонячний і
світлий»**

**(до 1035-річчя від дня народження
Преподобного АНТОНІЯ ПЕЧЕРСЬКОГО)**

Літній ранок. З Дніпра віє приємною свіжістю і прохолодою. Стародавня Печерська лавра потопає у буйній зелені дерев і густому ароматі квітів. Рано зійшло сонце, вже запалило куполи величних соборів, затишних братських храмів і тепер грає косими променями на вологих від роси каменях вуличок і склі житлових корпусів. Чути мирний дзвін, який звучно віддається не тільки в кожному з куточків старовинної обителі, але і в серцях, всіх хто приходить в цей святий монастир.

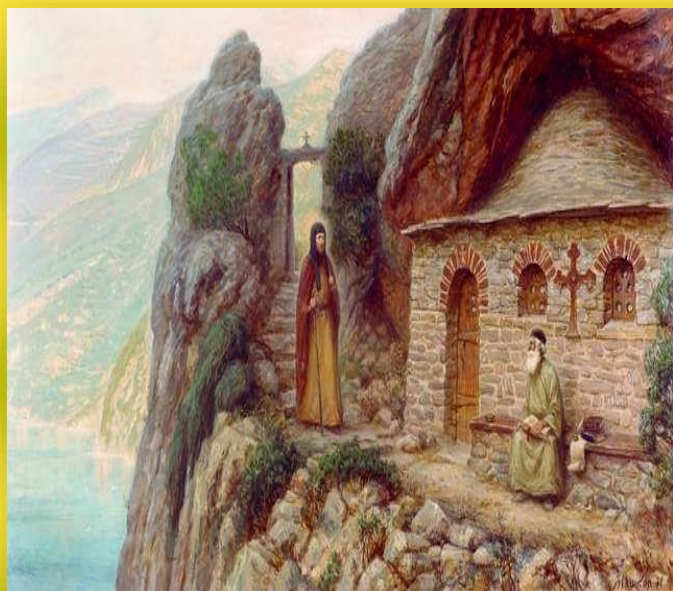
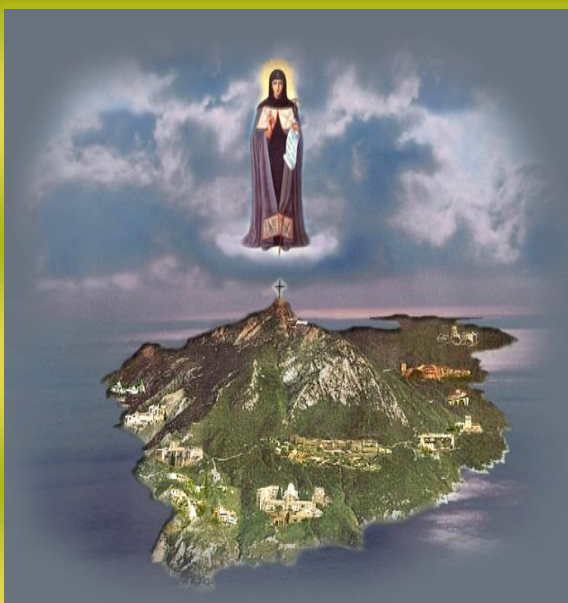
Здається, що нічого не змінилося за тисячі років з тих пір, як у ці глухі і небезпечні місця прийшов чернець зі святої гори Афон, щоб стати тим, кого ми сьогодні молитовно величаємо словами акафісту: «Радуйся, Антоніє, чернечого на Русі житія первоначальниче!»

Преподобний АнтонійПечерський народився приблизно 983 року в містечку Любеч на Чернігівщині в міщансько-селянській родині, яка відзначалася великою побожністю. З юних років пройнятий страхом Божим, він бажав зодягнутися в чернечий образ.

У миру, тобто до чернецтва, святий Антоній називався

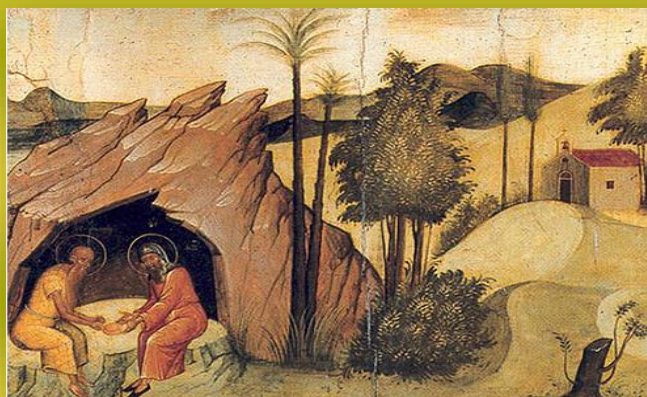
Антипою. Так як християнство тільки розквітало на Русі, юнак вирішив відправитися в Грецію, щоб там прийняти постриг, спочатку добратись до Константинополя, а вже звідти на Афон.

Прибувши на святу гору Антипа обійшов всі її монастирі і дивувався тому, як святі отці будучи в плоті, височіли над людською природою, юнак ще більше утвердився в намірі стати ченцем.

Залишившись в одній з численних обителей півострова, Антипа просить настоятеля Феоктиста покласти на нього ангельський образ – постригти в чернецтво. Старець виконав його прохання нарікши ім'ям -Антоній.

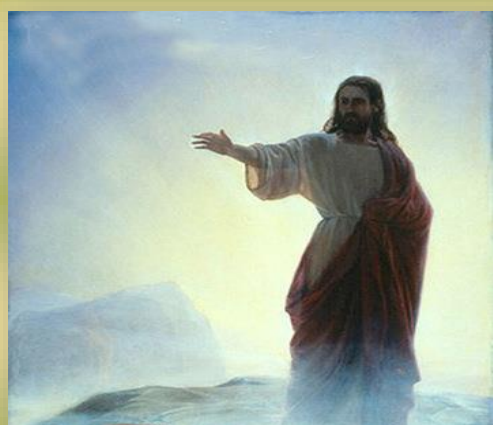
Бачачи великий потяг юного ченця до усамітнення, йому було визначено місце у тісній печері на скелі над самим Егейським морем.

Старець навчав Антонія долати небезпеки чернечого життя. У всіх послухах і чеснотах чернець Антоній процвітав, догоджав Господу і

радував братію. За час свого подвижництва на Афоні інок заслужив велику повагу серед ченців. Однієї ночі ігумену монастиря в якому проживав Антоній уві сні явився Спаситель і

сказав: «Руський інок має повернутися на батьківщину, щоб сприяти розбудові чернечого життя на Русі й поширенню слова Божого».

Прийнявши благословення Преподобний

відправився в землю Руську.

оселитися, і став обходити монастирі, але жодна з обителей не була гожою оскільки на Афоні інок звик до іншого чернечого життя.

березі Дніпра місцевість, яка нагадувала йому Афон, (місце, де сьогодні розташована Києво-Печерська лавра).

справи Окаянним. Він безжалісно нищив своїх братів.

У 1013 році Антоній прибув до Києва. Прийшовши в місто він роздумував, де б йому

Шукаючи місце для чернечих подвигів, інок почав ходити по околицях Києва, – по лісах і горах та знайшов на правому

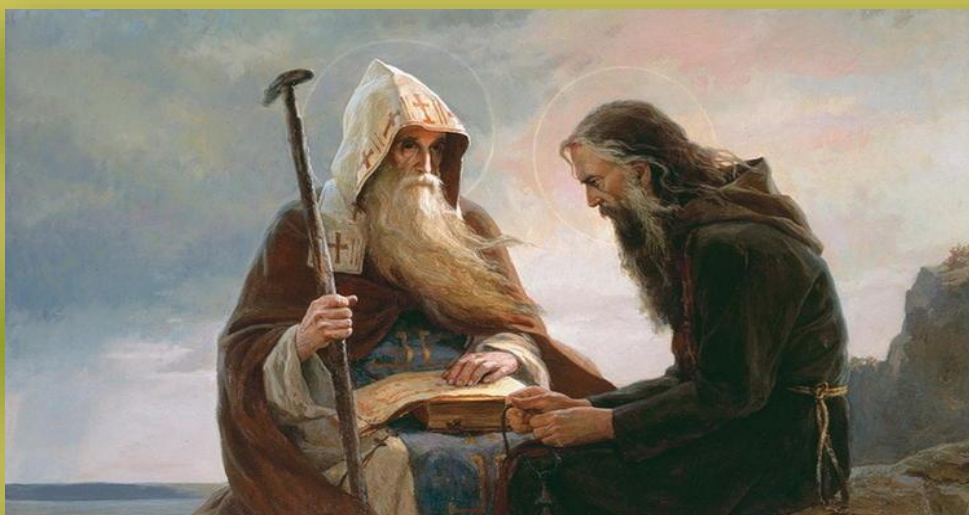
Антоній, оселився в ній.

У 1015 році помер Великий князь Київський Володимир і владу захопив його третій син Святополк, названий за свої

**Мученицькі кончини прийняли
благовірні князі Борис і Гліб. Іншого
брата Святослава рука вбивці дістала аж
на угорській землі. Бачачи таке
страхітливе кровопролиття,
Преподобний Антоній змушений був
знову відправитися на Афон. Проходив
час, в Києві змінювалися князі і ось настав 1054 рік, до влади
став син Ярослава Мудрого Ізяслав. Того ж року на далекому
Афоні ігумену обителі, де провадив чернецтво Преподобний,
було об'явлено від Господа: «Надішли мені Антонія знову до Русі,
бо він там потрібний.» Через конфлікти князів Антоній двічі
залишав Київ.**

**Знову опинився монах в дорогах і знайомих серцю місцях! На
одному з порослих непрохідними лісами пагорбів, він
знаходить печеру, там і залишається святий Антоній. Йому
припало до душі це місце. Помолившись зі сльозами, старець
сказав: «Господи! Утверди, Боже, моє оселення тут!»**

**Як і колись, Преподобний Антоній
трудиться во Славу Божу.
Харчується хлібом, травами і водою
з джерела, яке він сам викопав, та
постійно молиться.**

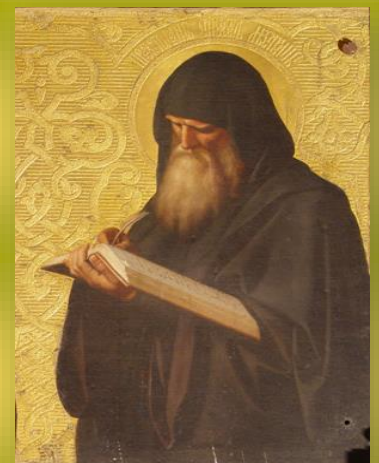
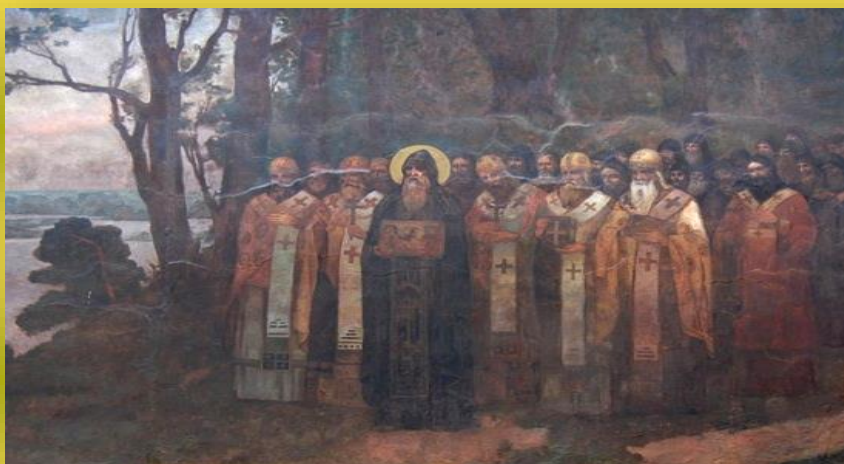
**Про ченця-аскета пішла слава
Києвом тавсією Руською землею.**

Дізнавшись про подвижницьке життя преподобного Антонія, князь Ізяслав прийшов до нього зі своєю дружиною, просячи молитов і благословення. Ще більше зроста популярність преподобного отця. Знову люди почали приходити до нього, питаючи поради та просячи благословення на різні справи.

Звідусіль стікалися христілюбці

бажаючи постригу. Преподобний Антоній всіх приймав з любов'ю, але попереджав про труднощі чернечого життя. Першими, хто завітав були: Никон, за ним Феодосій. Приходили як прості люди, так і чимало юнаків знатного походження. Поміж цих христілюбців був Варлаам, син знатного Київського боярина Івана, та Єфрем, княжий євнух. Згідно з їх бажанням преподобний Антоній постриг обох, що спричинило багато неприємностей. Не тільки розлючений боярин Іван, прийшов до печери, але і сам Великий князь Ізяслав, дізнавшись про постриження сина боярського і свого улюбленого євнуха, теж сильно розгнівався на Антонія. Він звелів преподобному з рештою братії віддалитися з печери в іншу країну, а своїм дружинникам наказав саму печеру розкопати.

Але князь був все-таки віруючою людиною і згодом зрозумів свою помилку та злякався Бога, він гінцем послав до старця прохання про повернення на

покинуте місце. Три дні розшукували Преподобного Антонія ледь знайшли і ублагали повернутися. Таким чином преподобний отець Антоній знову повернувся в свою печеру.

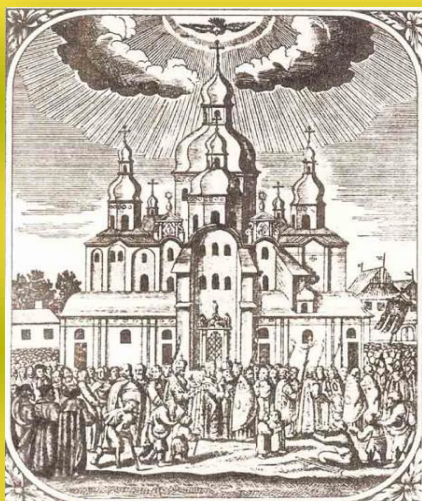
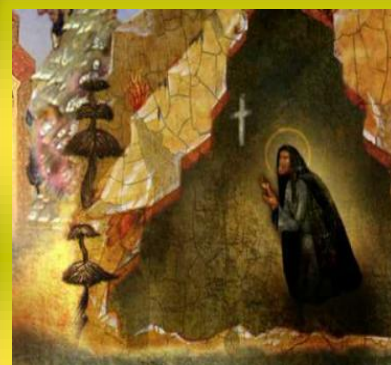
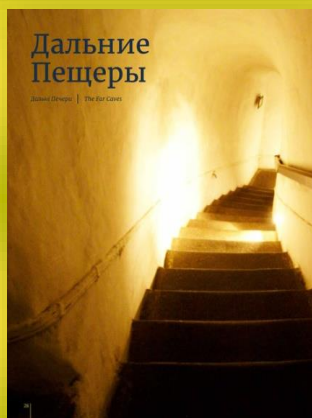

Проходив час братія ченців зростала тому вирішили загальними зусиллями поступово розширити печеру, а в ній облаштувати церкву і келії з трапезною, (які існують і досі).

Потерпаючи від щоденних відвідувачів і прагнучи усамітнення преподобний отець повідомив братії: « Живіть одні, – я поставлю вам ігумена, сам же хочу

жити один, як звик до того в колишні роки».

Антоній віддаляється на сусідній пагорб де облаштовує собі нову печеру. Ця печера разом із іншими, викопаними біля неї, одержала згодом назву Ближніх, або Антонієвих печер, а старі печери стали називатися Дальніми.

Важливими подіями стали - закладка і будівництво храму Успіння Божої Матері. На прохання Антонія великий князь віддав монастирю гору над печерами.

Й з благословення Преподобного розпочалося будівництво. Храм будувався протягом 15 років. Над його створенням працювали грецькі зодчі та іконописці. Собор освятив митрополит Іоанн.

Так було засновано та почалась розбудова

Києво-Печерського монастиря. Обитель стала жити за єдиними правилами, ввели статут, тобто розпорядок, за яким проходила повсякденність іноків. Почався благоустрій монастиря. Заснована преподобним Антонієм Києво-Печерська обитель була зразком для інших монастирів і мала велике значення для розвитку церкви, та вважається однією із перших на Русі, яка заклала початок чернецтву.

Окрім служіння Богу преподобний Антоній брав активну участь у політичному житті й свого часу підтримував князя Святослава Ярославича в його боротьбі за великокнязівський престол.

16 останніх років Антоній провів у заснованому ним же Печерському монастирі.

7-го травня 1073 року від Різдва Христового Св. Антоній закінчив свій земний шлях на 90 році життя.

Його поклали в тій же печері, в якій він трудився. І подібно до того, як за своє життя сам преподобний віддалився від очей людських, молячись Богу в таємниці і на самоті, так і мощам своїм попросив те саме дарування, щоб були віддалені від очей людських.

**В 1133 році
Преподобного Отця канонізовано.**

Серед народу Антоній-Печерський прославився тим, що за його молитвами відбувалися чудеса і зцілення. І до цього дня мощі старця спочивають у Ближніх печерах Святої Успенської Києво-Печерської Лаври і випромінюють благодатну силу всім паломникам і «богомольцям», що з вірою приходять.

Дивне і незрозуміле для багатьох бажання — бути подалі від людей, їсти через день, спати на дошках по 3–4 години в добу. Що це? Заради чого? Чому не можна просто бути добрим і чесним, невже потрібно так знущатися над собою? «Але ті, що Христовіє, плоть свою розп'яли із пристрастями і похотями» (Гал. 5, 24). «Ви ще не докрови стояли, проти гріха» (Евр. 12, 4).

Ці слова показують, яким повинен бути нещадний до себе християнин в прагненні до етичної досконалості. Святі — це максималісти в релігії, які якщо прагнуть Бога, то роблять це безкомпромісно.

Преподобний Антоній — один з таких геніїв духу. Тому народ століттями приходив до Святого за порадою та допомогою і цей шлях нескінченний.

Використані джерела:

- Життя Святого Преподобного Антонія Печерського [Електронний ресурс]: сайт Українська Православна Церква Київського Патріархату «Коломийська єпархія». – Режим доступу: <http://kolomija.com/bbloteka/zhittya-svyatih/620-zhittya-svyatogo-prepodobnogo-anto>. – Назва з екрана. – Дата перегляду 03.10.2018

- Святий Антоній Печерський [Електронний ресурс]: сайт «Ближче до бога». – Режим доступу: <http://blyzhchedoboga.com.ua/svyatyy-antonyi/>. – Назва з екрана. – Дата перегляду 12.10.2018

- 23 цікавих фактів про Преподобного Антонія Печерського [Електронний ресурс]: сайт УНІАН інформаційне агенство. – Режим доступу: <https://religions.unian.ua/afon/2044076-23-tsikavih-faktiv-pro-prepodobnogo-antoniya-pecherskogo.html>. – Назва з екрана. – Дата перегляду 09.10.2018

- Антоній Печерський - зачинатель чернецтва на Русі, засновник Києво-Печерського монастиря [Електронний ресурс]: сайт Інститут історії України, Національна Академія наук України. – Режим доступу: <http://resource.history.org.ua>. – Назва з екрана. – Дата перегляду 15.10.2018

ДЯКУЮ ЗА УВАГУ !

**Автор ідеї віртуальної бесіди – гол. бібліотекар
відділу СГЛ НТБ ВНТУ – ПАВЛИШИНА Г. Д.**

